

تحقیقات در علوم مهندسی سطح و نانومواد

سال ۱، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۱

مرواری بر سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید فلز-آلی: ساختار، معماری و روش‌های ساخت

محمد بادرود

استادیار، گروه فیزیک، واحد دزفول، دانشگاه آزاد اسلامی، دزفول، ایران

Review on Metal-Organic Halide Perovskite Solar Cells: Structure, Architecture and Fabrication Methods

Mohammad Badrooj

Department of Physics, Dezful Branch, Islamic Azad University, Dezful, Iran

Abstract

In recent years, towards the development of emerging technologies related to renewable energies, the Perovskite solar cells have been the focus of many researchers in applied sciences and optoelectronic industries. Among these, metal-organic halide perovskite materials have shown many remarkable characteristics, including high light absorption range, tunable band gap, low exciton binding energy, and long diffusion length of charge carriers. These characteristics make these materials occupy a special place in emerging photovoltaic technologies. In this research, with the aim of creating a better understanding and gaining a more complete insight about solar cells based on metal-organic halide perovskite materials, a part of a comprehensive review of this type of technology, which includes the introduction of the crystalline structure of perovskite materials, the study of architectural types and familiarity with the manufacturing methods of lead-based perovskite solar cells are investigated.

Keywords: Perovskite solar cells, Metal-organic halide, Cell architecture, Solution-based deposition, Vapor deposition

Received: 06/07/2022

Accepted: 15/08/2022

چکیده

در سال‌های اخیر در مسیر توسعه فناوری‌های در حال ظهور مرتبط با انرژی‌های تجدیدپذیر، سلول‌های خورشیدی پروسکایت مرکز توجه بسیاری از تحقیقات علوم کاربردی و صنایع الکترونیک نوری بوده‌اند. در این بین، مواد پروسکایت هالید فلز-آلی، مشخصه‌های قابل توجه بسیاری از خود نشان داده‌اند از جمله؛ دامنه‌ی جذب نور بالا، گافنواری قابل تنظیم، انرژی پیوند اکستیون کم و طول پخش بلند. حامل‌های بار که این ویژگی‌ها باعث می‌شود مواد مذکور در فناوری‌های نوظهور فنوتولتائیک جایگاه ویژه‌ای به خود اختصاص دهند. در این تحقیق، با هدف ایجاد درک بهتر و دستیابی به بیشتر در خصوص سلول‌های خورشیدی مبتنی بر مواد پروسکایت هالید فلز-آلی، بخشی از مرواری جامع بر این نوع فناوری که شامل معرفی ساختار بلوری مواد پروسکایت، مطالعه انواع معماری و آشنایی با روش‌های ساخت سلول‌های خورشیدی پروسکایت مبتنی بر سرب است مورد بررسی قرار می‌گیرد.

واژه‌های کلیدی: پروسکایت، سلول‌های خورشیدی، هالید فلز-آلی، معماری سلول، لیهنشانی مبتنی بر محلول، لیهنشانی بخار

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۴/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۵/۲۴

نویسنده مسئول: محمد بادرود

آدرس: دزفول، گروه فیزیک، واحد دزفول، دانشگاه آزاد اسلامی

پست الکترونیکی: mo.badrooj@iau.ac.ir

با کاتیون‌ها یا آنیون‌های مخلوط [۵]، ضریب تحمل^۶ مناسب [۶] و نیمه‌عمر بالا حالت برانگیخته شده [۷] داشت. این ویژگی‌های بالرزش باعث شد تا سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید فلز-آلی در طیف وسیعی از کاربردها مانند آشکارسازهای نوری [۸]، لیزرها [۹] دیودهای نشر نوری [۱۰] و ادوات ترمومالکتریک [۱۱] مورد توجه و استفاده قرار گیرند. این نوع از سلول‌های خورشیدی، از موادی که دارای فراوانی بالا در طبیعت هستند ساخته می‌شوند و آنها را می‌توان در دماهای پایین به راحتی با استفاده از یک محلول مناسب، متبلور ساخت [۱۲-۱۴]. متیل‌آمونیوم یدید سرب (CH₃NH₃PbI₃) یک مولکول نیمرسانای ساخته شده سبک با یک ساختار پروسکایت بوده که به عنوان پرکاربردترین نوع این ماده در سلول‌های خورشیدی پروسکایت مورد استفاده قرار می‌گیرد. این ماده، دارای یک گافنواری مناسب در حدود ۱/۵ eV منطبق با مقادیر نزدیک به طول موج ۸۰۰ nm در طیف نور خورشید است [۱۲، ۱۳]. لذا CH₃NH₃PbI₃ یک نیمرسانای مولکولی ساخته شده سبک ایده‌آل، برای جذب نور محسوب می‌شود. جدای از ویژگی ضریب جذب نور بالا، لایه پروسکایت CH₃NH₃PbI₃ در مقایسه با سایر نیمرساناهای غیرآلی، دارای یک انرژی پیوند اکسیجن ضعیف است که به همین دلیل الکترون‌ها و حفره‌ها به سادگی، تولید شده و در شرایط محیطی شارش می‌یابند [۱۵]. علی‌رغم پیشرفت‌های چشمگیر سال‌های اخیر در زمینه‌ی توسعه‌ی سلول‌های خورشیدی پروسکایت، هنوز چالش‌های مهمی پیش رو وجود دارد. این چالش‌ها عموماً شامل افزایش بازده این سلول‌ها با صرف هزینه کمتر، افزایش تکرار پذیری تولید سلول‌های کارآمد، حذف پدیده پسماند در طول کار سلول، کاهش میزان تخریب سلول در شرایط محیطی ناشی از رطوبت هوای افزایش چسبندگی میان لایه‌های مختلف سلول، توسعه‌ی مکانیکی سلول‌های خورشیدی پروسکایت انعطاف‌پذیر و همچنین کاهش مقدار

۱. مقدمه

سلول‌های خورشیدی فتوولتائیک منابع انرژی تجدید پذیر جذاب و امیدوارکننده‌ای هستند که به عنوان یک جایگزین قابل قبول برای سیستم‌های تولید برق مبتنی بر سوخت فسیلی به شمار می‌روند. در سال‌های اخیر تهیه مواد موردنیاز سلول‌های خورشیدی با هزینه‌ی کم و به کارگیری روش‌های ساخت سلول‌ها بدون اتكا به فناوری‌های پیچیده از جمله خلا، مورد توجه و مطالعه بیشتری قرار گرفته که این امر منجر به ظهر نسل جدیدی از سلول‌های خورشیدی لایه‌نازک شده است. با این حال، تحقیقات پیرامون این نوع سلول‌های خورشیدی نوظهور، به دلیل کاهش در هزینه‌ی تولید سلول‌های خورشیدی سیلیکونی و همین‌طور چالش‌های مرتبط با پایداری و سمیت این نوع از سلول‌ها، کندتر شده است. اغلب می‌توان لایه‌های سلول‌های خورشیدی نوظهور را از فاز محلول یا از بخار ایجاد کرد و با استفاده از روش‌های ارزان قیمت بر روی زیرلایه‌های انعطاف‌پذیر و شفاف، تولید نمود. دو دسته مهم از سلول‌های خورشیدی نوظهور که به خوبی در گروه سلول‌های خورشیدی مبتنی بر محلول یا بخار جای می‌گیرند عبارت‌اند از: سلول‌های خورشیدی پلیمری (آلی) و پروسکایت. سایر سلول‌های خورشیدی ساخته شده از محلول شامل: سلول‌های خورشیدی کوانتم دات^۱، کسترات^۲، کالکوپیریت^۳ ... هستند. در این‌بین، سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید فلز-آلی^۴ (MOHP)، به دلیل موفقیت‌های چشمگیری که در ثبت رکورد بازده تبدیل توان^۵ (PCE) از ۰/۳٪ [۱] تا ۰/۲۵٪ [۲] توسط محققان مختلف داشته‌اند، به عنوان یکی از جذاب‌ترین تکنیک‌های فتوولتائیک نوظهور در دهه گذشته، محسوب می‌شوند. بهبود سریع PCE این نسل از سلول‌های خورشیدی را می‌توان ناشی از خصوصیات فوق العاده نوری آنها همچون سطح مقطع جذب بزرگ [۳]، طول پخش حامل بلند [۴]، گافنواری قابل تنظیم

⁶ Tolerance factor

¹ Quantum dot

² Kesterite

³ Chalcopyrite

⁴ Metal-Organic Halide Perovskite

⁵ Power conversion efficiency

دست یافتند. گام مهم بعدی استفاده از لایه Al_2O_3 به عنوان یک زیربنا^۶ با ساختار متخلخل، به جای TiO_2 بود [۱۷]. این نوع سلول خورشیدی بازدهی نسبتاً بالایی داشتند که این نشانگر بازده خوب انتقال بارهای حامل در لایه فعال نور پروسکایت بود. در گزارشی دیگر لیو^۷ و همکاران، نشان دادند که می‌توان از سلول‌های خورشیدی پروسکایت با اتصال ناهمگن مسطح با روش لایه‌یی نشانی تبخیری استفاده کرد و بدون نیاز به لایه‌های متخلخل، دستگاه‌هایی با بازده ۲۰۱۲ به بعد، معماری‌های مختلفی از سلول‌های خورشیدی PCE پروسکایت صورت گرفت که منجر به افزایش سریع PCE آنها گردید. بر این اساس، تا سال ۲۰۲۲، بالاترین PCE برابر با ۲۵٪ درصد گزارش شده است هرچند که این سلول هنوز پایدار نیست [۲].

در مقاله مروری پیش رو، بخش اول از مرور جامع بر سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید فلز-آلی؛ شامل معرفی ساختار بلوری مواد پروسکایت، آشنایی با انواع معماری سلول‌های خورشیدی پروسکایت و مرور انواع روش‌های ساخت سلول‌های خورشیدی پروسکایت مبتنی بر سرب، موردنبررسی قرار می‌گیرد. بخش دوم از این مروری جامع، به دستاوردها و چالش‌های پیش روی فناوری‌های مبتنی بر سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید فلز-آلی اختصاص دارد که پیرو تحقیق حاضر در آینده موردنبررسی قرار خواهد گرفت.

۲. ساختار بلوری مواد پروسکایت

پروسکایت یک کانی اکسید تیتانیوم کلسیم است که از کلسیم تیتانات تشکیل شده و دارای فرمول CaTiO_3 است. این ماده‌ی معدنی براساس نام معدن شناس روسی، لتو پروسکی^۸ نام‌گذاری شده است [۱۹]. معمولاً ترکیباتی که دارای نوع ساختار بلوری مشابه با CaTiO_3 ، یعنی ABX_3 باشند را پروسکایت می‌نامند. در ساختار ABX_3 ، A یک

سمیت سلول‌های پروسکایت مبتنی بر سرب می‌باشد. اولین نیم‌رسانای پروسکایت، هالید سرب سزیم (CsPbX_3) که در آن X می‌تواند Cl یا I باشد) بود که توسط مولر^۹ در ۱۹۵۷ معرفی شد و از آنجائی که ویژگی رسانندگی نوری بالایی داشت به عنوان یک نیم‌رسانا طبقه‌بندی گردید. اولین پروسکایت هیبریدی آلی-معدنی سه‌بعدی توسط ویر^{۱۰} در ۱۹۷۸ پیشنهاد داده شد که در آن سزیم با کاتیون‌های متیل‌آمونیوم^{۱۱} (MA) جایگزین شده بود [۱۶]. با افزایش تقاضا جهت دستیابی به منابع ارزان‌قیمت انرژی‌های تجدید پذیر، در تلاش برای بهبود عملکرد سلول‌های خورشیدی حساس شده به رنگینه^{۱۲} (DSSC)، کوچیما و همکاران، از مولکول‌های پروسکایت $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbI}_3$ و $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbBr}_3$ به عنوان حساس گر در یک سلول‌های خورشیدی حساس شده به رنگینه مبتنی بر الکتروولیت مایع استفاده نمودند [۱]. با این حال، این نوع سلول‌ها، طول عمر کوتاهی داشتند و بازده توان آنها به ترتیب برای حساس کننده پروسکایت $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbI}_3$ برابر با ۳/۸۱ درصد و برای حساس کننده پروسکایت $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbBr}_3$ برابر با ۳/۱۳ درصد به دست آمد. با تغییر الکتروولیت و بهینه‌سازی روش لایه‌نشانی، پایداری سلول بهبود یافته و بازده آنها دو برابر شد. گراتزل نشان داد که $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbI}_3$ می‌تواند نور را بهتر از جاذب‌های حساس شده بکار گرفته شده در سلول‌های خورشیدی حساس شده به رنگینه معمولی، از قبیل روتینیوم N719، جذب کند [۱۲]. به عنوان یک پیشرفت برجسته، نوعی طراحی جدید ارائه شد که در آن، الکتروولیت مایع با یک لایه‌یی حالت جامد جایگزین شده بود. این کار توسط کیم^{۱۳} در سال ۲۰۱۲ انجام شد [۳]. آنها از ترکیبات اسپایرو‌رامتد^{۱۴} و دی‌اکسید‌تیتانیم متخلخل^{۱۵} به ترتیب، به عنوان مواد انتقال‌دهنده حفره و الکترون استفاده کردند و برای اولین بار در سلول خورشیدی پروسکایت حالت جامد مبتنی بر اتصال ناهمگن متخلخل به بازده تبدیل توان ۹/۷ درصدی

⁶ Spiro-OMeTAD

⁷ Mesoporous TiO_2

⁸ Scaffold

⁹ Liu

¹⁰ Lev Perovski

¹ Muller

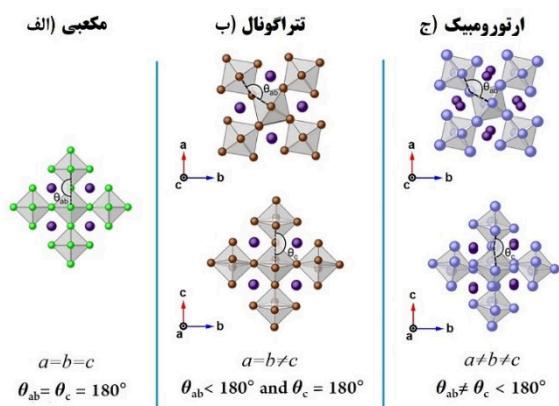
² Weber

³ Methyl ammonium: MA

⁴ Dye Sensitized Solar Cells: DSSC

⁵ Kim

به طور معمول، در پروسکایت‌های هالید فلز-آلی، ساختار ABX_3 به این صورت شکل می‌گیرد که A شامل کاتیون‌های آلی تک‌ظرفیتی که معمولاً شامل متیل‌آمونیوم^۱ MA و فورم‌امیدینیوم^۲ FA می‌باشند و B شامل کاتیون‌های فلزی دو ظرفیتی مختلف از جمله Pb^{2+} , Sn^{2+} , Cu^{2+} , Ge^{2+} , Eu^{2+} , Cl^{-} , I^{-} و Br^{-} ترکیب می‌شوند [۲۳, ۲۴]. از ترکیب این اجزاء به نسبت‌های مختلف، مواد پروسکایتی مختلفی به دست می‌آیند که معروف‌ترین ترکیبات آن عبارت‌اند از: $MAPbBr_{(3-x)}Cl_x$, $MAPbI_{(3-x)}Br_x$, $MAPbI_{(3-x)}Cl_x$, $Csx(MA)_{1-x}PbI_3$, $(MA)x(FA)_{1-x}PbI_3$, $FAPbI_{(3-x)}Cl_x$, $MASn_xPb_{(1-x)}I_3$ و $(FAPbI_3)_{1-x}(MAPbBr_3)_x$. در جدول ۱، وابستگی مشخصات ساختار بلوری پروسکایت‌های هالید فلز-آلی به دما، به طور خلاصه بیان شده است.

شکل ۲- طرح‌واره‌ای از ساختار بلوری پروسکایت₃ در فاز (الف) مکعبی، (ب) تترات‌گونال و (ج) اورتورومیبیک.

در ساختارهای مواد پروسکایت، قابلیت شکل‌پذیری^۳ ساختار براساس ضریب تحمل^۴ (t) [۲۶] و پایداری^۵ ساختار براساس ضریب هشت‌وجهی^۶ (μ) [۲۷] ارزیابی می‌شوند که مطابق روابط زیر قابل محاسبه می‌باشند:

$$t = \frac{r_A + r_X}{\sqrt{2(r_A + r_X)}} \quad (1)$$

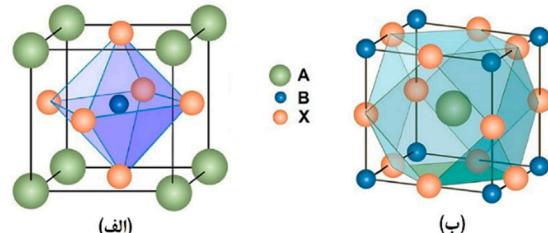
$$\mu = \frac{r_B}{r_X} \quad (2)$$

⁴ Tolerance factor

⁵ Stability

⁶ Octahedral factor

کاتیون نسبتاً بزرگ است در حالی که B یک کاتیون فلزی کوچک و X می‌تواند شامل اکسیژن، کربن، نیتروژن یا یک هالوژن (کلر، بروم یا ید) باشد [۱۴]. به طورکلی، پروسکایت‌های هالید دارای سه ساختار بلوری مکعبی، تترات‌گونال و ارتورومیبیک می‌باشند. بسته به شرایط محیطی و دمای فرآوری، امکان تشکیل هر سه ساختار بلوری وجود دارد. این ساختارها، با کاهش دما به صورت تغییر فاز به ترتیب از سیستم مکعبی به تترات‌گونال و سپس با کاهش بیشتر دما به سیستم ارتورومیبیک قابل مشاهده می‌باشند [۲۰]. مطابق با دو دیدگاه می‌توان ساختار شبکه مکعبی پروسکایت هالید را نمایش داد. در دیدگاه اول، اتم‌های A، محل رأس‌های مکعب را اشغال می‌کنند، اتم‌های B، نقطه‌ای درون یک هشت‌وجهی در مرکز شبکه مکعبی (BX_6) اشغال می‌کنند و اتم‌های X، موقعیت‌هایی را در مرکز وجهه شبکه مکعبی اشغال می‌کنند (شکل ۱-الف). اما در دیدگاه دوم، اتم‌های A، محل مرکز شبکه مکعبی را اشغال می‌کنند، اتم‌های B محل رأس‌های شبکه را اشغال می‌کنند و اتم‌های X، روی یال‌های A تشکیل می‌دهند (AX_{12}) (شکل ۱-ب). در ساختارهای پروسکایت ABX_3 ، با افزایش دما، درنتیجه تغییر جهت‌گیری کاتیون‌های متیل‌آمونیوم و خم شدن زاویه پیوند $B-X-B$ ، هشت‌وجهی‌های BX_6 نسبت به موقعیت‌های تعادلی شان کج شده که این، امکان ایجاد سه ساختار بلوری مکعبی، تترات‌گونال و ارتورومیبیک را در دماهای مختلف به وجود می‌آورد (شکل ۲) [۲۱, ۲۲].

شکل ۱- ساختار بلوری پروسکایت (الف) با هشت‌وجهی BX_6 و (ب) با مکعب هشت‌وجهی AX_{12} .

¹ $CH_3NH_3^+ : MA$

² $HC(NH_2)_2^+ : FA$

³ Formability

گرفتن اثر دما می‌گردد. به طورکلی مقدار t برای پروسکایت‌های هالیدی در محدوده‌ای بین ۰/۸۱ تا ۱/۱۱ می‌باشد. به علاوه، خواص الکترونیکی بلورهای پروسکایت به تقارن ساختار آنها نیز بستگی دارد، به طوریکه زمانی که t کوچک‌تر از ۱ باشد، این خواص پایین‌ترین حد خود را خواهند داشت. بر این اساس، برای ایجاد ساختار پروسکایت، شعاع‌های کاتیون باید بین ۱/۶ و ۲/۵ آنگستروم باشد [۲۸].

که در آن، r_A ، r_B و r_x به ترتیب نشان‌دهنده‌ی شعاع یونی یون‌ها در مکان‌های A، B و x هستند(شکل ۱). در خصوص گروه کاتیون‌های گروه فلزات انتقالی، از قبیل Pb، ساختار ایده‌آل به صورت شبکه مکعبی است که در آن t در محدوده‌ای بین ۰/۸۹ تا ۱/۱۰ قرار دارد و درنتیجه این‌گونه ساختارها برای سلول‌های خورشیدی پایدارتر و مناسب‌تر هستند. مقادیر کمتر t باعث کاهش تقارن شبکه و درنتیجه ظهور ساختارهای تتراترونال و یا اورتورومبیک، بدون در نظر

جدول ۱- وابستگی پارامترهای ساختار بلوری پروسکایت به دما [۲۰].

توضیح	تغییر	دما(کلوین)	سیستم بلوری	گروه فضایی	ابعاد شبکه(pm)
$\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbCl}_3$	α	> 178.8	مکعبی	Pm3m	$a = 567.5$
	β	172.9-178.8	تتراترونال	P 4/mmm	$a = 565.6$ $c = 563.0$
	γ	< 172.9	ارتورومبیک	P 222 ₁	$a = 567.3$ $b = 562.8$ $c = 1118.2$
$\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbBr}_3$	α	> 236.9	مکعبی	Pm3m	$a = 590.1$
	β	155.1-236.9	تتراترونال	I4/mcm	$a = 832.2$ $c = 1183.2$
	γ	149.5-155.1	تتراترونال	P4/mmm	$a = 589.4$ $c = 586.1$
	δ	< 144.5	ارتورومبیک	Pna2 ₁	$a = 797.9$ $b = 858.0$ $c = 1184.9$
$\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbI}_3$	α	> 327.4	مکعبی	Pm3m	$a = 632.85$
	β	162.2-327.4	تتراترونال	I4/mcm	$a = 885.5$ $c = 1265.9$
	γ	< 162.2	ارتورومبیک	Pna2 ₁	$a = 886.1$ $b = 858.1$ $c = 1262.0$

سلول‌های خورشیدی پروسکایت متخلخل^۶ و نوع دوم، سلول‌های خورشیدی پروسکایت مسطح^۷ که در آن همه‌ی لایه‌ها مسطح و یکنواخت هستند (شکل ۳) [۲۹]. چون پروسکایت‌ها می‌توانند ویژگی‌ها یک حامل بار دوقطبی را داشته باشند (می‌توانند الکترون‌ها و حفره‌ها را هدایت کنند)، برای ساخت یک سلول خورشیدی پروسکایتی لایه‌های انتقال‌دهنده الکترون/حفره ضرورتی ندارند. هرچند، استفاده از لایه‌های انتقال‌دهنده

۳. ساختار سلول‌های خورشیدی پروسکایت

به طور معمول یک سلول خورشیدی پروسکایت، ساختاری مشکل از زیرلایه، الکترودها، یکلایه‌ی جاذب نور^۱ (ماده انتقال‌دهنده) و لایه‌های انتقال‌دهنده حامل‌های بار (انتقال‌دهنده حفره^۲ (HTL) و انتقال‌دهنده الکترون^۳ (ETL)) دارد. سلول‌های خورشیدی پروسکایتی به دو نوع اصلی تقسیم می‌شوند بطوریکه هر نوع را می‌توان در دو ساختار مستقیم^۴ و ساختار وارون^۵ تولید کرد: نوع اول،

⁵ Inverted Structure

⁶ Mesoscopic perovskite solar cell: MPSC

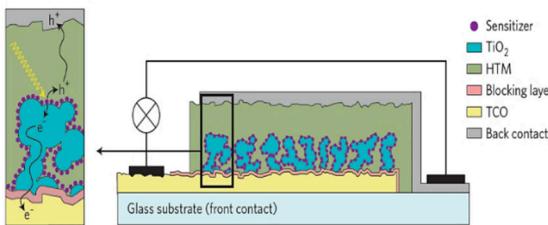
⁷ Planar perovskite solar cell: PPSC

¹ Absorber layer

² Hole Transporter Layer: HTL

³ Electron Transporter Layer: ETL

⁴ Normal Structure

شکل ۴- طرح‌واره از سطح مقطع یک سلول خورشیدی متخلخل
حالت جامد با استفاده از رنگدانه N719 یا $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbI}_3$ به عنوان حساس کننده [۳۰].

۴. سلول‌های خورشیدی پروسکایت متخلخل

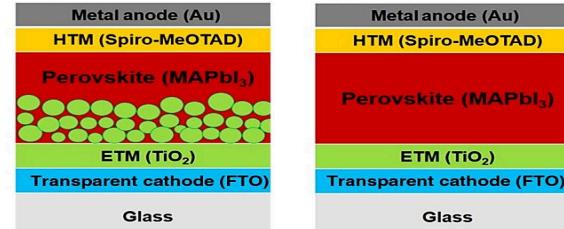
در طراحی‌های اولیه، نانو ذرات پروسکایت به عنوان جاذب نور عمل می‌کردند. به محض جذب فوتون‌ها، حامل‌های الکتریکی برانگیخته شده و الکترون‌ها به درون لایه انتقال دهنده الکترون مجاور (معمولًاً دی‌اکسید تیتانیوم)، که به صورت یک لایه با ذراتی در حد ابعاد ۲۰ تا ۱۰۰ nm بوده و به اصطلاح یک لایه متخلخل^۷ را تشکیل می‌دهد و حفره‌ها به سمت لایه انتقال حفره هم‌جوار سوق داده می‌شوند. معمولًاً یک لایه از دی‌اکسید تیتانیوم فشرده^۸ به عنوان یک مسدودکننده حفره^۹ در مجاورت و قبل از لایه انتقال دهنده الکترون لایه‌نشانی می‌شود [۲۱]. لایه‌های جاذب و لایه‌های انتقال دهنده الکترون/حفره بین یک الکترود اکسید رسانا شفاف (TCO)^{۱۰} پوشش داده شده بر روی یک زیرلایه شیشه‌ای (یا یک لایه شفاف انعطاف‌پذیر) و یک الکترود اتصال فلزی^{۱۱} قرار داده می‌شوند [۳۰]. این نوع چینش را سلول‌های خورشیدی پروسکایت متخلخل می‌نامند، که به صورت طرح‌واره‌ای در شکل ۵ نشان داده شده است.

۵. سلول‌های خورشیدی پروسکایت صفحه‌ای

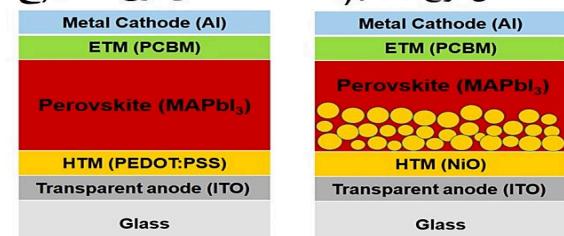
مشکلی که همواره در ساخت سلول‌های خورشیدی پروسکایت متخلخل وجود دارد این است که پوشش دهی لایه‌های مسدودکننده یا لایه‌ی متخلخل مستلزم ساخت در دماهای بالا بوده و درنتیجه یک فرآیند گران قیمت محسوب

الکترون/حفره در دستگاه‌های فتوولتائیک پروسکایت، به علت بهبود انتقال بار از لایه‌ی فعال نور و درنتیجه کاهش ترکیب مجدد بار، معمولاً بازده تبدیل قدرت را بالا می‌برد.

صفحه‌ای نوع: n-i-p (الف)

صفحه‌ای نوع: p-i-n: (ج)

شکل ۳: طرح‌واره‌ای از سلول‌های خورشیدی پروسکایت (الف) متخلخل n-i-p، (ب) صفحه‌ای n-i-p، (ج) صفحه‌ای p-i-n و (د) متخلخل p-i-n [۲۹]

در یک دستگاه معمولی مواد زیرلایه از یک شیشه‌ی سخت یا پلیمر انعطاف‌پذیر (مثل پلی‌اتیلن ترفتالات^۱ یا پلی‌اتیلن نفتالات^۲) تشکیل شده است که با یک لایه‌ی رسانای نیمه شفاف اکسید قلع ایندیوم^۳ (ITO)، اکسید قلع آلاندیه با فلورین^۴ (FTO) و اکسید روی ایندیوم^۵ (IZO) پوشیده شده است. مواد معمولی مورداستفاده برای اتصالات پشت^۶ در دستگاه‌ها نیز شامل طلا، نقره، آلومینیوم و مواد دیگری بر پایه‌ی کربن می‌باشند. اولین سلول خورشیدی پروسکایت (شکل ۴)، درواقع یک نسخه‌برداری از سلول‌های خورشیدی حساس شده به رنگینه (DSSC) حالت جامد بود که در آن مولکول‌های رنگدانه با نانوذرات پروسکایت یدیدسرب و الکترولیت مایع با یک لایه‌ی انتقال دهنده حفره در حالت جامد به نام اسپایرو‌امتد جایگزین شده بودند.

⁷ Mesoporous

⁸ Compact-TiO₂

⁹ Hole-blocking layer

¹⁰ Transparent conducting oxide

¹¹ Metal contact electrode

¹ Polyethylene terephthalate:PET

² Polyethylene naphthalate:PEN

³ Indium tin oxide

⁴ Fluorine-doped tin oxide

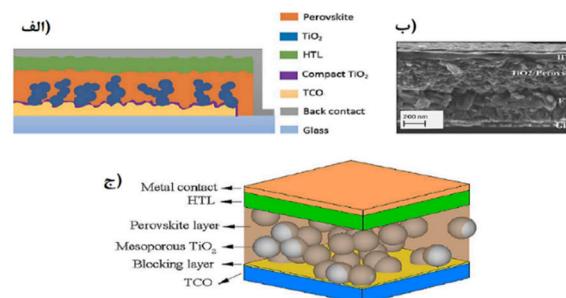
⁵ Indium Zinc Oxide

⁶ Back contacts

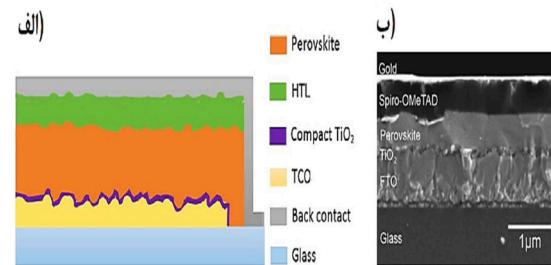
۶. مقایسه سلول‌های خورشیدی پروسکایت متخلخل و صفحه‌ای

تاکنون، مقادیر به دست آمده راندمان سلول‌های پروسکایت نوع متخلخل، به طور متوسط بیشتر از مقادیر نوع صفحه‌ای این نوع سلول‌ها بوده است که این نتایج ناشی از عوامل مختلفی می‌باشد. در نوع متخلخل، در مقایسه با نوع صفحه‌ای، فاصله‌ی میان مراکز تولید بار و سطح مشترک پروسکایت و لایه انتقال‌دهنده الکترون، طول پخش کوتاه‌تر است (۱۰ نانومتر برای متخلخل در مقابل ۲۵۰ نانومتر برای صفحه‌ای). طول پخش بالا در نوع صفحه‌ای باعث افزایش احتمال بازترکیب بارهای مخالف می‌شود. ایجاد لایه‌های بسیار نازک پروسکایت در سلول‌های صفحه‌ای برای دست یافتن به مسافت تحرک‌پذیری بار^۱ بسیار کوتاه، ممکن است منجر به نقص‌هایی در لایه‌نازک و پوشش‌سطحی^۲ پایین شود. یک لایه‌ی پروسکایت ناپیوسته با پوشش سطحی پایین، بخش بزرگی از نور برخوردی را عبور داده و اجازه می‌دهد بین لایه‌های انتقال‌دهنده الکترون و حفره برقراری اتصال مستقیم رخ دهد. یعنی به عنوان یک دیود موازی در سلول خورشیدی عمل می‌کند، که این باعث کاهش ولتاژ مداریاز^۳ (Voc)، کسر پرشدگی^۴ (FF) و درنتیجه کاهش بازده می‌شود [۳۴]. یک طول پخش بهینه برای لایه‌ی پروسکایت، به منظور اجتناب از بازترکیب در یک لایه نازک پروسکایت سالم در حدود ۱۰۰ نانومتر است و این شرایط را می‌توان در سلول‌های خورشیدی پروسکایت متخلخل به شکل ساده‌تری به دست آورد. در مقایسه با سلول‌های خورشیدی پروسکایت صفحه‌ای، کترول ضخامت در سلول‌های پروسکایت متخلخل نسبتاً ساده‌تر است که این امر به دلیل منفذ موجود در لایه‌ی زیرین است که به عنوان یک قالب برای رشد بلورها عمل می‌کند. در طراحی‌های اخیر، از مواد پلیمری همچون؛ پلی سولفونات (۴-۳-اتیلن دی‌اکسیدیوفن) پلی‌استایرن^۵ (PEDOT:PSS) و

می‌شود. همچنین، لایه‌ی متخلخل ممکن است دارای همگنی ساختاری نبوده، بنابراین، احتمال پر نشدن کامل منفذ بهوسیله لایه پروسکایت وجود دارد که این منجر به توزیع غیریکنواخت و نامطلوب بلورهای پروسکایت و کاهش عملکرد سلول خواهد شد [۳۱]. برای حل این مسئله، روش چینش این نوع سلول‌ها به صورت صفحه‌ای پیشنهاد می‌شود [۳۲]. سلول‌های خورشیدی پروسکایت صفحه‌ای ممکن است در ساختار مستقیم یا در ساختار معکوس تولید شوند. در روش مستقیم تولید سلول‌های خورشیدی پروسکایت صفحه‌ای، از اسپایرو‌امتد و دی‌اکسید نیتیانیوم متراکم به ترتیب به عنوان لایه‌های انتقال‌دهنده حفره و الکترون استفاده می‌کنند (شکل ۶).

شکل ۵- (الف) طرح‌واره دوبعدی از سطح مقطع، (ب) تصویر SEM از سطح مقطع و (ج) طرح سه‌بعدی یک سلول خورشیدی پروسکایت متخلخل [۳۰].

شکل ۶- (الف) طرح‌واره دوبعدی از سطح مقطع، (ب) تصویر SEM از سطح مقطع یک سلول خورشیدی پروسکایت صفحه‌ای [۳۳].

^۵ Poly(3,4-ethylenedioxythiophene) polystyrene sulfonate

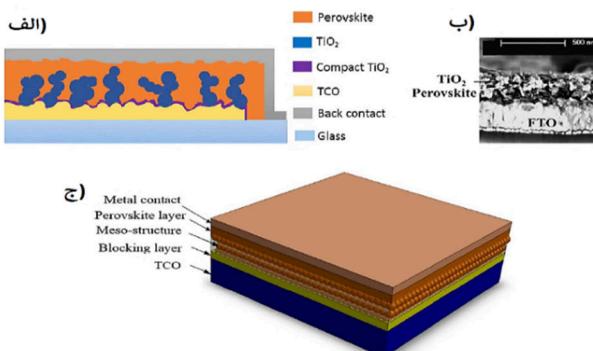
^۱ Charge mobility distance

^۲ Surface coverage

^۳ Open circuit voltage

^۴ Fill factor

شده است که حذف لایه انتقال‌دهنده حفره منجر به کاهش بازده دستگاه می‌شود [۳۵].

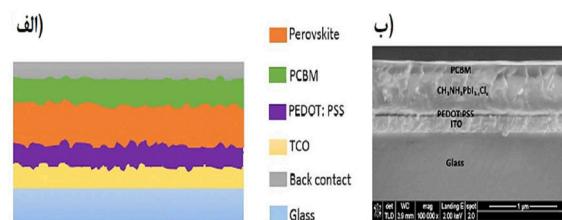

شکل ۸- (الف) طرح واره دوبعدی از سطح مقطع، ب) تصویر SEM از سطح مقطع و (ج) طرح واره ای سه بعدی یک سلول خورشیدی پروسکایت بدون لایه انتقال‌دهنده حفره [۳۶].

۸ معماری سلول‌های خورشیدی پروسکایت

معماری یک سلول پروسکایت به معنی انتخاب نوع مواد استفاده شده در هر لایه، طراحی چیدمان لایه‌ها و تنظیم هم‌ترازی نوارهای انرژی لایه‌ها به شکل قابل توجه‌ای بر عملکرد الکترونیکی و نوری دستگاه تأثیر می‌گذارند. در سال‌های اخیر، با هدف افزایش بازده، انواع مختلفی از مواد با ویژگی‌ها متفاوت در ساخت سلول‌های خورشیدی مورد مطالعه قرار گرفته شده، ضمن اینکه سایر عوامل از قبیل هزینه‌ی مواد، پایداری و روش‌های ساخت مطلوب نیز به عنوان فاکتورهای تعیین‌کننده، همواره مدنظر بوده‌اند. برای انتخاب نوع مواد لایه‌های انتقال‌دهنده الکترون و حفره، دو عامل را باید به دقت در نظر گرفت: اول، توانایی ماده برای استخراج بار و تحرک‌پذیری آن و دوم، تراز نمودن سطح انرژی در لایه‌های مختلف سلول. قابلیت بالای تحرک‌پذیری بار، باعث کاهش مقاومت سری و افزایش مقاومت موازی می‌شود و بنابراین کسر پرشدگی FF دستگاه و بازده را بهبود می‌بخشد [۳۷]. به علاوه، بالاترین تراز اوربیتال مولکولی اشغال شده^۳ (HOMO) ماده انتقال‌دهنده حفره (یا نوار ظرفیت^۴ (VB) ماده انتقال‌دهنده الکترون) و پایین‌ترین

پلی (۳-هگزیل تیوفن-۲،۵-دیل)^۱ (P3HT) به عنوان ماده انتقال‌دهنده حفره و از فنیل-C₆₁-بوتیریک اسید متیل استر^۲ (PCBM) به عنوان ماده انتقال‌دهنده الکترون استفاده شده است تا بدین‌سان سلول‌های خورشیدی پروسکایت پلیمری تولید شوند [۳۵]. از مزیت منحصر به‌فرد لایه‌ی فعال پروسکایت، در مقایسه با مثلاً لایه‌ی فعال پلیمر، توانایی آنها در به‌دست‌آوردن توأم ویژگی جذب نور بالا با قابلیت تحرک‌پذیری بار بیشتر می‌باشد [۳۶]. شکل ۷، یک شکل عمومی از سلول‌های خورشیدی پروسکایت صفحه‌ای پلیمری را نشان می‌دهد.

شکل ۷- (الف) طرح واره دوبعدی از سطح مقطع ، ب) تصویر SEM از سطح مقطع یک سلول خورشیدی پروسکایت پلیمری صفحه‌ای (در ساختار معکوس) [۳۵].

۷. سلول‌های خورشیدی پروسکایت بدون لایه انتقال‌دهنده الکترون/حفره

می‌توان سلول‌های خورشیدی پروسکایت بدون لایه انتقال‌دهنده الکترون تولید کرد که در این موارد عموماً از Al₂O₃ به عنوان لایه متخلخل استفاده می‌شود. به علاوه، سلول‌های خورشیدی پروسکایت بدون لایه انتقال‌دهنده حفره، هرچند با چگالی جریان اتصال کوتاه و ولتاژ مدار باز بسیار پایین‌تر، نیز تولید شده‌اند. در این چیز، لایه انتقال‌دهنده حفره به صورت کامل حذف می‌شود (شکل ۸)، بنابراین، لایه‌ی پروسکایت قادر است نقش دوگانه‌ی لایه‌های فعال و انتقال‌دهنده الکترون/حفره را ایفا کند. هرچند ساخت سلول‌های خورشیدی بدون لایه انتقال‌دهنده حفره، به دلیل حذف ماده گران‌قیمت اسپایر و امتد و مواد مشابه، دارای مقرنون به صرفه بودن بالاتری است، اما مشاهده

¹ Poly (3-hexylthiophene-2,5-diyl)

² Phenyl-C₆₁-butyric acid methyl ester

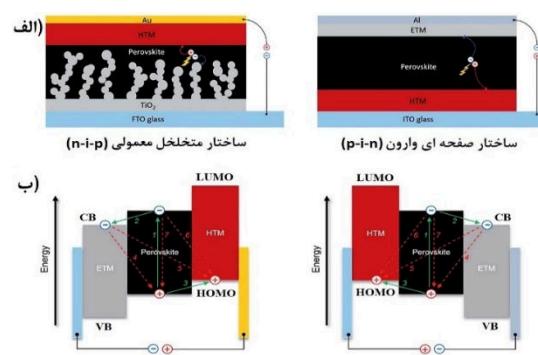
³ Highest occupied molecular orbital

⁴ Valence band

انتقال دهنده الکترون و لایه‌ی جاذب نور به اندازه‌ی کافی پایین باشد. میزان فرآیند بازترکیب در سطح مشترک به اختلاف تراز نوار هدایت لایه انتقال دهنده الکترون و لایه‌ی فعال و اختلاف تراز نوار ظرفیت لایه‌ی فعال و لایه انتقال دهنده حفره بستگی دارد [۴۰].

مینه موتو^۳ و همکاران، فرآیند انتقال بار در یک سلول خورشیدی پروسکایت صفحه‌ای را شبیه‌سازی و تحلیل نمودند تا از آن طریق، اختلاف تراز گافانرژی بهینه بین لایه انتقال دهنده الکترون و لایه‌ی پروسکایت و همچنین لایه‌ی پروسکایت و لایه انتقال دهنده حفره را به دست آورند [۴۰]. براساس این گزارش، مشخص شد که موقعیت بهینه سطح تراز انرژی لایه‌های تشکیل‌دهنده یک سلول خورشیدی پروسکایت بین صورت می‌باشد که سطح انرژی نوار هدایت مربوط به لایه انتقال دهنده الکترون باید بین $0 - 0.3 \text{ eV}$ پایین تر از سطح انرژی نوار هدایت لایه‌ی فعال باشد درحالی که سطح انرژی تراز HOMO مربوط به لایه انتقال دهنده حفره باید بین $0.2 - 0.7 \text{ eV}$ بالاتر از سطح انرژی نوار ظرفیت لایه‌ی فعال قرار داشته باشد. یک اختلاف کمتر از صفر، بین نوار هدایت لایه انتقال دهنده الکترون و لایه‌ی فعال منجر به کاهش در V_{OC} و یک اختلاف بیشتر از 0.2 eV مانع جمع‌آوری الکترون‌ها و کاهش شارش حامل بار خواهد شد. به شکل مشابه، یک اختلاف بیشتر 0.2 eV تراز HOMO مربوط به لایه انتقال دهنده حفره و نوار ظرفیت لایه‌ی فعال باعث افزایش احتمال بازترکیب بار در سطح مشترک و یک اختلاف کمتر از صفر باعث تخلیه‌ی ناقص الکترون در لایه‌ی فعال می‌شود. شکل ۱۰، نشان‌دهنده‌ی تراز انرژی تعدادی از موادی است که تاکنون در لایه‌های مختلف سلول‌های خورشیدی پروسکایت گزارش شده‌اند.

اوربیتال مولکولی اشغال‌نشده^۱ (LUMO) ماده انتقال دهنده حفره (یا نوار هدایت^۲ (CB) ماده انتقال دهنده الکترون) باید تطابق مناسبی با لبه‌های گافانرژی لایه‌ی پروسکایت داشته باشد. یک HOMO با سطح انرژی بالا باعث کاهش در ولتاژ مدارباز می‌شود، درحالی‌که یک HOMO با سطح انرژی پایین باعث کاهش نیروی محركه برای استخراج حفره از لایه‌ی پروسکایت می‌شود که این منجر به بازترکیب بارها خواهد گردید [۳۴]. در سلول‌های خورشیدی پیوند ناهمگن^۳، ولتاژ مدارباز، براساس تفاوت بین تراز انرژی HOMO بالانرژی نوار رسانش پذیرنده الکترون تعیین می‌شود [۳۸]. برای یک ماده انتقال دهنده حفره با عملکرد بالا، توانایی انتقال حفره بالا و همچنین تطابق‌پذیری تراز انرژی HOMO با تراز انرژی لایه‌ی فعال، مورد انتظار است. شکل ۹، نشان‌دهنده‌ی نحوه عملکرد یک سلول خورشیدی پروسکایت و فرآیند انتقال بار است. معمولاً، ولتاژ مدار باز کمتر از مقدار نظری است که این به دلیل اختلاف‌ها در لایه‌ی پروسکایت از قبیل بازترکیب است. برای افزایش مؤثر ولتاژ مدار باز، نوار هدایت ماده انتقال دهنده الکترون و لایه‌ی فعال باید از نظر تراز انرژی در وضعیت بهینه شده‌ای نسبت به هم قرار داشته باشند [۳۹].

شکل ۹-الف) یک سلول خورشیدی متخلخل با ساختار معمولی-(n-i-p) و مسطح با ساختار وارون (p-i-n)، ب) طرح‌واره‌ای از تراز انرژی و فرآیندهای انتقال بار در معماری‌های مختلف سلول خورشیدی پروسکایت [۳۹].

به علاوه، برای به دست آوردن یک ولتاژ مدار باز بالا، می‌بایست بازترکیب حامل‌ها در سطح مشترک میان لایه

³ Heterojunction

⁴ Minemoto

¹ Lowest unoccupied molecular orbital

² Conduction band

ب) روش‌های لایه‌نشانی از فاز بخار

- روش لایه‌نشانی تبخیر هم‌زمان

- روش لایه‌نشانی تبخیر متوالی

- روش لایه‌نشانی بخار شیمیایی ترکیبی (HCVD)

- روش پوشش‌دهی افشاگاهی فراصوتی (USC)

- لایه‌نشانی به روش تبخیر آنی

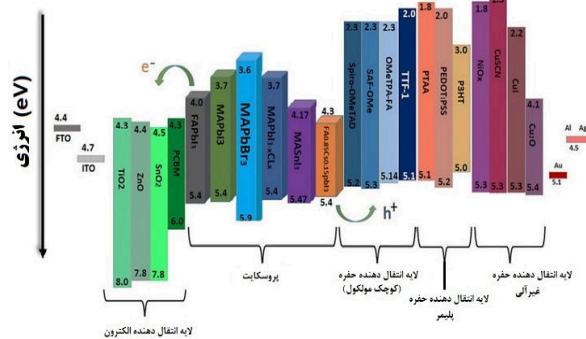
ج) سایر روش‌ها

الف) روش لایه‌نشانی از فاز محلول

در حال حاضر، ساخت لایه‌ی پروسکایت از فاز محلول، از طریق دو رویکرد اصلی بر پایه روش چکاندن^۱ پیش‌ماده‌ها، انجام می‌شود:

- روش لایه‌نشانی تک مرحله‌ای^۲

در روش لایه‌نشانی تک مرحله‌ای، ابتدا بنا بر میزان غلظت و استرکیومتری موردنیاز، یک محلول پیش‌ماده آلی-معدنی متشکل از پودرهای PbX_2 , $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{X}$ ($\text{X}=\text{I}, \text{Cl}, \text{Br}$) و TiO_2 که قبلاً لایه‌نشانی شده، چکانده و فرآیند لایه‌نشانی انجام می‌گیرد (شکل ۱۱). در ادامه با اعمال فرآیندهای مناسب خشک‌کردن و حرارت‌دهی، لایه‌ی پروسکایت هالید سرب به دست می‌آید [۱۲]. سلول‌های خورشیدی تولید شده به این روش تا حدود ۲۰٪ بازدهی دارند [۴۲]. مشکل روش مذکور، تبدیل ناقص پیش‌ماده‌ها به بلورهای پروسکایت در طول مرحله رسوب‌دهی می‌باشد.

شکل ۱۰- نمایش سطح انرژی ترازهای نوار ظرفیت (در بعضی موارد تراز HOMO) و ترازهای نوار هدایت (در بعضی موارد تراز LUMO) از پرکاربردترین مواد مورداستفاده در لایه‌های مختلف سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید [۴۱].

۹. روش‌های ساخت سلول‌های خورشیدی پروسکایت

مبتنی بر سرب

عملکرد فتوولتائیک و بازده سلول‌های خورشیدی لایه‌نازک نوظهور، شامل سلول‌های خورشیدی پروسکایت، تا حد زیادی به ریخت‌شناسی، نوع نانو ساختارها، نحوه تبدیل پیش‌ماده‌ها به مواد پروسکایت، پوشش سطحی لایه‌ها، بلورینگی و ناهمواری یا یکنواختی سطح لایه‌ها بستگی دارد که این‌ها نیز به نوبه‌ی خود تحت تأثیر روش لایه‌نشانی و پارامترهای این فرآیند قرار دارند. در سلول‌های خورشیدی پروسکایت، ساخت لایه‌ی پروسکایت نیازمند توجه خاص و رویکردهای جدید است درحالی‌که برای سایر لایه‌ها از قبیل لایه انتقال‌دهنده الکترون/حفره، روش‌های سنتی را می‌توان مورداستفاده قرارداد. در این بخش به بررسی خلاصه‌ای از کاربردی‌ترین روش‌های تولید سلول‌های خورشیدی پروسکایت متدائل‌ترین روش‌های تشکیل لایه پروسکایت را می‌توان در قالب زیر دسته‌بندی کرد:

الف) روش لایه‌نشانی از فاز محلول

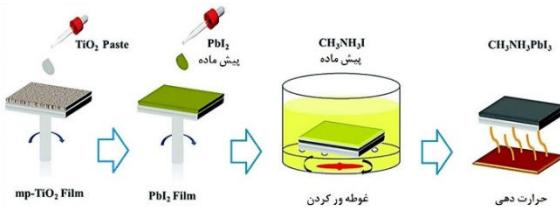
- روش لایه‌نشانی تک مرحله‌ای

- روش لایه‌نشانی دوم مرحله‌ای متوالی

^۳ Spin coating

^۱ Casting method

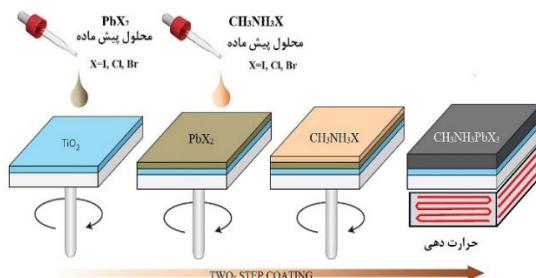
^۲ Single step deposition

شکل ۱۲- طرح واره از مراحل تهیه لایه پروسکایت به روش لایه‌نشانی دو مرحله‌ای چرخش-غوطه‌وری [۴۳, ۴۴].

رویکرد دوم: لایه‌نشانی دو مرحله‌ای چرخش-چرخش^۳

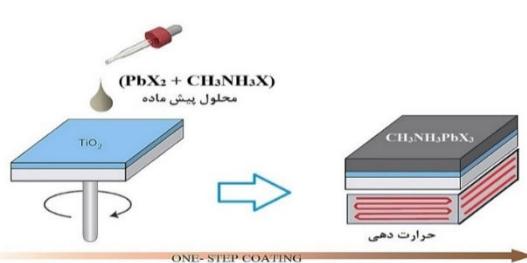
در این روش هم، محلول‌های پیش‌ماده هالید فلزی PbX_2 و هالید آلی CH_3NH_3X ، در حلال‌های مناسب در دو ظرف به‌طور جداگانه تهیه می‌شوند. لایه‌نشانی پیش‌ماده‌ها به ترتیب در دو مرحله انجام می‌گیرد. در ابتدا پیش‌ماده هالید فلزی PbX_2 بر روی لایه انتقال‌دهنده الکترون (مثلًاً $mp-TiO_2$) چکانیده شده و به روش پوشش‌دهی چرخشی، (TiO_2) لایه‌نشانی می‌شود تا لایه PbX_2 رسوب کند. در مرحله دوم، پس از سرد شدن زیرلایه‌ها، مقدار مناسبی از محلول پیش‌ماده CH_3NH_3X بر روی لایه PbX_2 چکانده و از طریق پوشش‌دهی چرخشی، با یک برنامه زمان‌بندی و تعداد دور مشخص، یک لایه CH_3NH_3X رسوب داده می‌شود. در ادامه با اعمال فرآیندهای مناسب خشک کردن و حرارت دهی، لایه‌ی پروسکایت سرب هالید به دست می‌آید (شکل ۱۳) [۴۵].

شکل ۱۳- طرح واره از مراحل تهیه لایه پروسکایت به روش لایه‌نشانی دو مرحله‌ای چرخش-چرخش [۴۲].

ب) روش‌های لایه‌نشانی بخار^۴

علی‌رغم بازده بالای حاصل از روش‌های لایه‌نشانی مبتنی بر محلول، ساخت لایه‌ی نازک پروسکایتی یکنواخت با مساحت زیاد از طریق پوشش‌دهی چرخشی چالش‌برانگیز

شکل ۱۱- طرح واره از مراحل تهیه لایه پروسکایت به روش لایه‌نشانی چرخشی تک مرحله‌ای (X=I, Cl, Br) [۴۲].

- روش لایه‌نشانی دو مرحله‌ای متوالی^۱

برای حل مشکل مذکور در روش تک مرحله‌ای، دو رویکرد جدیدتر، براساس نوعی روش لایه‌نشانی دو مرحله‌ای متوالی از محلول‌های CH_3NH_3X ، PbX_2 (X=I, Cl, Br) پیشنهاد می‌شود.

رویکرد اول: لایه‌نشانی دو مرحله‌ای چرخش-غوطه‌وری^۲

در این روش، محلول‌های پیش‌ماده هالید فلزی PbX_2 و هالید آلی CH_3NH_3X ، در حلال‌های مناسب با غلظت‌های مشخص و در دو ظرف جداگانه تهیه می‌شوند. لایه‌نشانی پیش‌ماده‌ها به ترتیب در دو مرحله انجام می‌گیرد. در ابتدا پیش‌ماده هالید فلزی PbX_2 بر روی لایه انتقال‌دهنده الکترون (مثلًاً $mp-TiO_2$) چکانیده شده و به روش پوشش‌دهی چرخشی، لایه‌نشانی می‌شود تا لایه PbX_2 رسوب کند. در مرحله بعد، نمونه لایه‌نشانی شده را به درون ظرف محتوى محلول پیش‌ماده هالید آلی CH_3NH_3X منتقل کرده و برای مدت مشخصی در آن غوطه‌وری می‌گردد (شکل ۱۲). در ادامه با اعمال فرآیندهای مناسب خشک کردن و حرارت دهی، لایه‌ی پروسکایت سرب هالید به دست می‌آید. غلظت محلول CH_3NH_3X و مدت زمان غوطه‌ورسازی، تأثیر زیادی بر روی مورفولوژی و درنتیجه عملکرد سلول خواهد داشت. این غلظت می‌بایست در پژوهش مربوطه بهینه‌سازی گردد [۴۳, ۴۴].

³ Spin-spin

⁴ Vapor deposition technique

^۱ Sequential two-step deposition

^۲ Spin-dip

تبخیر همزمان، متراکم تر و از نظر مورفولوژی، یکنواخت‌تر از روش مبتنی بر محلول بودند(شکل ۱۶).

روش‌های لایه‌نشانی سلول خورشیدی پروسکایت از فاز بخار

شکل ۱۴- دسته‌بندی روش‌های مختلف لایه‌نشانی از فاز بخار برای تولید سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید [۴۷].

در این تحقیق، با سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید مسطحی که شامل یک لایه انتقال‌دهنده حفره از نوع اسپایرو‌امتد بودند، به بازده ۱۵ درصدی دست یافتند. از سوی دیگر، مالینکیویچ^۳ و همکاران [۴۸]، با استفاده از روش تبخیر همزمان دو منبع PbI_2 (دمای تبخیر ۲۵۰ درجه سانتی‌گراد) و CH_3NH_3I (دمای تبخیر ۷۰ درجه سانتی‌گراد)، سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید مسطح با ساختار وارون همراه با یک لایه‌ی مسدودکننده‌ی حفره‌ی آلی ساختند. نسبت $PbI_2:CH_3NH_3I$ با تغییر دمای تبخیر منبع غیر‌آلی (PbI_2) و ثابت نگهداشتن دمای منبع آلی در دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد تعیین می‌شد. بر این اساس، بازده سلول خورشیدی که ضخامت لایه‌ی پروسکایت آن در حدود ۲۸۵ نانومتر بود به ۱۲٪ رسید.

است. روش لایه‌نشانی بخار، یک روش جایگزین امیدوارکننده دیگر بهجای روش پوشش‌دهی چرخشی محلول با هدف تولید سلول در مساحت یا مقایسه بزرگ می‌باشد. این روش مزایای منحصر‌به‌فردی برای تبلور پروسکایت باکیفیت دارد. اولاً، روش لایه‌نشانی بخار باعث حصول بالاتر خلوص واکنش‌دهنده‌های پیش‌ماده، تحت محیطی با خلاً بالا، می‌شود. ثانیاً، فرآیندهای واکنش شیمیایی در روش لایه‌نشانی بخار، بسیار آهسته‌تر از روش‌های مبتنی بر فاز محلول صورت می‌پذیرد که این برای تشکیل بلورک‌های پروسکایتی منظم، بسیار سودمند است. ضمناً پارامترهای ماکروسکوپی قابل‌کنترل مثل فشار، نرخ تبخیر و دمای لایه‌نشانی، موجب می‌گردد تا روش لایه‌نشانی بخار را به روشنی دقیق و قابل تکرار مبدل سازد. در اواخر دهه‌ی ۱۹۹۰، روش‌های لایه‌نشانی خلاً و تبخیر حرارتی^۱ برای ساخت لایه‌های نازک سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید به‌منظور دستیابی به شرایط کنترل استوکیومتری و تولید چاه کوانتمومی دوبعدی رایج گردید [۴۶]. در این بخش بررسی سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید ساخته شده از روش‌های لایه‌نشانی بخار بیان می‌گردد. بر این اساس، رایج‌ترین روش‌های بکارگرفته شده در این حوزه، طبقه‌بندی و در شکل ۱۴ نشان داده شده است.

- روش لایه‌نشانی تبخیر همزمان^۲

در سال ۲۰۱۳، لیو^۳ و همکاران [۱۸]، یک سیستم لایه‌نشانی تبخیر همزمان دو منبعی برای ساخت لایه‌ی پروسکایت مسطح $CH_3NH_3PbI_{3-x}Cl_x$ از طریق تبخیر همزمان منبع ۱ (منبع ماده آلی (CH_3NH_3I) و منبع ۲ (منبع ماده معدنی $PbCl_2$) در محفظه خلاً بالا، گزارش کردند (شکل ۱۵-الف). طبق نتایج به‌دست‌آمده از طیف‌سنجی پراش اشعه‌ی ایکس (XRD)، ساختار کریستالی لایه‌های پروسکایت لایه‌نشانی شده از طریق هر دو روش تبخیر همزمان و روش مبتنی بر محلول، به‌طور مشابه به‌دست‌آمدند (شکل ۱۵-ب). نمونه‌های لایه‌های پروسکایت هالید لایه‌نشانی شده به روش

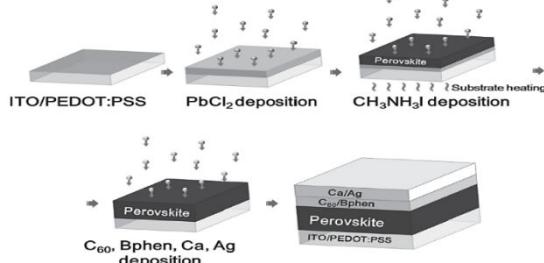
³ Liu

⁴ Malinkiewicz

¹ Thermal ablation

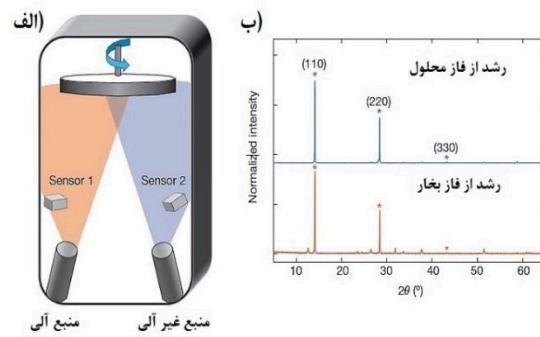
² Co-evaporation deposition

سمت زیرلایه‌ها هدایت و در آنچه تصعید می‌شوند تا بدین ترتیب یک سلول خورشیدی پروسکایت مسطح ساخته شود. این روش برای اولین بار توسط چن^۳ و همکاران [۴۹]، جهت تشکیل لایه‌ی جاذب $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbI}_{3-x}\text{Cl}_x$ از طریق تصعید متوالی PbCl_2 و $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{I}$ بر زیرلایه‌ی PbCl_2 $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbI}_{3-x}\text{Cl}_x$ به کاربرده شد (شکل ۱۷). این روش لایه‌نشانی تبخیری لایه به لایه در خلا، امکان تشکیل ساختار بلوری بزرگ و بسیار همگن (لایه‌ی پروسکایت با ضخامت ۴۳۰ نانومتر) را فراهم می‌کند. ضمناً مشخص شد که دمای زیرلایه تأثیر قابل توجهی بر کیفیت لایه‌های لایه‌نشانی شده دارد. با بهینه‌سازی دمای زیرلایه (۶۵-۸۵ درجه سانتی‌گراد)، به سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید مسطح با بازده قابل توجه $15/4\%$ دست یافتند.

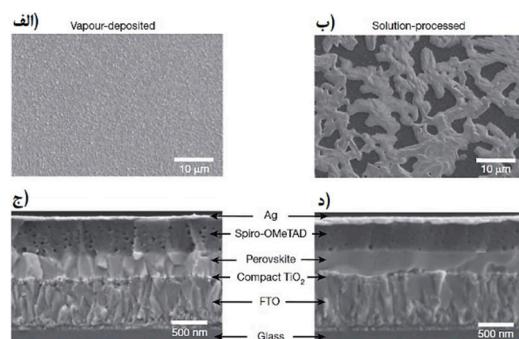

شکل ۱۷- طرح‌واره‌ای از مراحل تهیه لایه پروسکایت به روش لایه‌نشانی تبخیر متوالی برای ساخت لایه‌ی پروسکایت مسطح $[\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbI}_{3-x}\text{Cl}_x]$.

یانگ^۳ و همکاران [۵۰]، با دوره‌ای کردن لایه‌نشانی پیش‌ماده‌های PbCl_2 و $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{I}$ ، یک فرایند تبخیر متوالی تعدیل شده گزارش کردند (شکل ۱۸). این روش امکان کنترل بهتر بر فرآیند لایه‌نشانی، یکپارچگی بیشتر در مورفولوژی لایه و خلوص بالاتر فاز بلوری را فراهم می‌کند. همچنین مشخص شد که ضخامت لایه‌ی PbCl_2 بر مورفولوژی سطح لایه‌های پروسکایت اثر می‌گذارد. در صورتی که ضخامت PbCl_2 کمتر از ۱۰۰ نانومتر باشد، لایه‌ی پروسکایت یکنواخت است و پوشش کامل دارد. با این حال، چنانچه ضخامت PbCl_2 بیشتر از ۱۰۰ نانومتر باشد، سوراخ‌های کوچکی روی لایه‌های پروسکایت ظاهر

شکل ۱۵- (الف) طرح‌واره‌ای از مراحل تهیه لایه پروسکایت به روش لایه‌نشانی تبخیر هم‌زمان برای ساخت لایه‌ی پروسکایت مسطح XRD ساختار بلوری $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbI}_{3-x}\text{Cl}_x$ لایه‌های پروسکایت لایه‌نشانی شده از طریق هر دو روش تبخیر هم‌زمان و روش مبتنی بر محلول [۱۸].

شکل ۱۶- (الف) و (ب) مقایسه تصاویر SEM از سطح فیلم لایه پروسکایت لایه‌نشانی شده از فاز بخار و فاز محلول، (ج) و (د) مقایسه تصاویر SEM از سطح مقطع سلول‌های ساخته شده براساس دو روش مذکور [۱۸].

- روش لایه‌نشانی تبخیر متوالی^۱

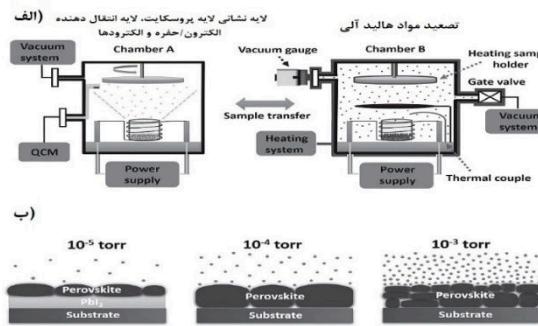
به‌طورکلی، روش لایه‌نشانی تبخیر هم‌زمان، مستلزم صرف هزینه و کنترل دقیق شرایط تبخیر برای هر دو منبع ماده است تا بتوان کیفیت سلول‌های خورشیدی پروسکایت لایه‌نشانی شده را حفظ کرد. برای رفع این مسئله یک روش لایه‌نشانی بخار تعدیل شده در خلا به صورت رسوب‌دهی تبخیری لایه به لایه منابع پیش‌ماده پیشنهاد می‌شود. روش لایه‌نشانی تبخیر متوالی، همانند روش پوشش‌دهی دومرحله‌ای در ساخت مبتنی بر محلول، شامل لایه‌نشانی لایه پروسکایت از فاز بخار به صورت لایه‌نشانی لایه به لایه پیش‌ماده‌های آلی و معدنی است. در این روش، منابع هالید سرب و هالید متیل‌آمونیوم، یکی پس از دیگری از طریق تبخیر حرارتی به

³ Yang

¹ Sequential evaporation deposition

² Chen

می‌پذیرد. نتایج، احتمال کمی را برای تشکیل لایه‌ی پروسکایتی در فشار بسیار پایین، از طریق فرایند لایه‌نشانی بخار در خلاً نشان می‌دهند.

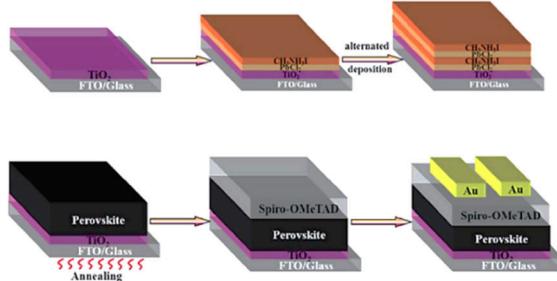
شکل ۲۰- (الف) طرح‌واره‌ای از محفظه ساخت سلول‌های خورشیدی و محفوظه واکنش پیش‌ماده‌های پروسکایت در فشارهای مختلف. (ب) طرح‌واره‌ای از لایه‌ی پروسکایت تشکیل شده ناشی از تصدیق پیش‌ماده هالید آلی تحت فشارهای مختلف [۵۱].

روش لایه‌نشانی بخار شیمیایی ترکیبی (HCVD)^۳

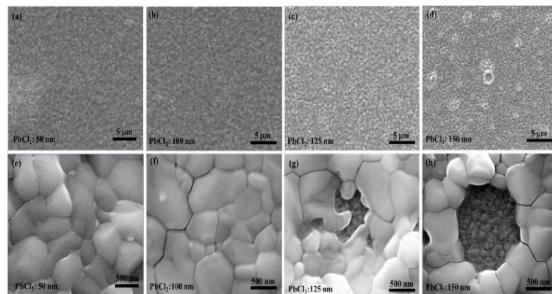
۱) روش فرآیند محلول همراه با بخار (VASP)^۴

برخلاف سیستم‌های لایه‌نشانی بخار در خلاً بالا، برای تهییه لایه‌ی پروسکایت با استفاده از روش لایه‌نشانی بخار شیمیایی ترکیبی، به جای یک محفظه‌ی خلاً پیچیده، معمولاً از یک محفظه بسته در فشار جو یا خلاً کم (10^{-2} تور) استفاده می‌شود. در روش HCVD، از حلال‌های واسطه (مثلاً DMF) استفاده نمی‌شود و فرآیند تشکیل پروسکایت در سطح مشترک گاز-جامد صورت می‌گیرد. از زیرشاخه‌های روش لایه‌نشانی HCVD می‌توان به روش لایه‌نشانی فرآیند محلول همراه با بخار (VASP) اشاره کرد که از آن در ساخت سلول‌های خورشیدی پروسکایت استفاده می‌شود. به لحاظ نظری، فرآیند محلول همراه با بخار شامل مزیت‌هایی نسبت به روش‌های ساخت صرفاً از فاز محلول یا فاز بخار می‌باشد. به طورکلی در این روش، فرآیند تبلور پروسکایت با قراردادن زیرلایه‌ی پوشیده از هالید فلزی (مثلاً PbI_2 ، که قبل از طریق پوشش‌دهی چرخشی تهییه شده، در محیطی پر از گاز هالید آلی ($\text{CH}_3\text{NH}_3\text{I}$) در فشار اتمسفر صورت می‌گیرد (شکل ۲۱). چن^۴ و همکاران [۵۲]، اولین گزارش از به‌کارگیری روش فرآیند محلول همراه با

می‌شود (شکل ۱۹). بهترین بازده به دست‌آمده 16.03% گزارش شد.

شکل ۱۸- طرح‌واره‌ای از مرحله‌ای تهییه لایه‌ی پروسکایت به روش لایه‌نشانی تبیخیر متواالی، با دوره‌ای کردن لایه‌نشانی پیش‌ماده‌های $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{I}$ و PbCl_2 برای ساخت لایه‌ی پروسکایت مسطح [۵۰] $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbI}_{3-x}\text{Cl}_x$

شکل ۱۹- مقایسه تصاویر SEM سطحی از فیلم‌های پروسکایت مسطح $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{PbI}_{3-x}\text{Cl}_x$ ساخته شده به روش لایه‌نشانی تبیخیر متواالی دوره‌ای با ضخامت‌های مختلف PbCl_2 در دو مقیاس $5 \mu\text{m}$ و 500 nm [۵۰].

در سال ۲۰۱۶، شیائو^۱ و همکاران [۵۱]، سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید با بازده 17.6% درصدی با پارامترهای فتوولتایک 10.6V ، 22.7 mA/cm^2 و کسر پرشدگی 73% گزارش کرده‌اند که تا آن زمان بهترین ثبت بازده برای روش‌های مبتنی بر بخار بود. با دست‌کاری جزئی فشار بخار هالید آلی، طی فرایند تبیخیر متواالی، مشخص شد که لایه‌ی هالید فلزی قادر است در دامنه‌ی فشار $10^{-3}-10^{-4}$ تور تنها در ۲ ساعت، به‌طور کامل به پروسکایت تبدیل شود. بدین روش، لایه‌های پروسکایتی با سطح هموار و بلورک‌هایی با اندازه میکرومتری، تحت فشار بخار 10^{-4} تور به دست‌آمدند (شکل ۲۰). در فشار پایین 10^{-10} ، تبدیل هالید فلزی به پروسکایت به‌طور ناقص صورت

³ Vapor-assisted solution process

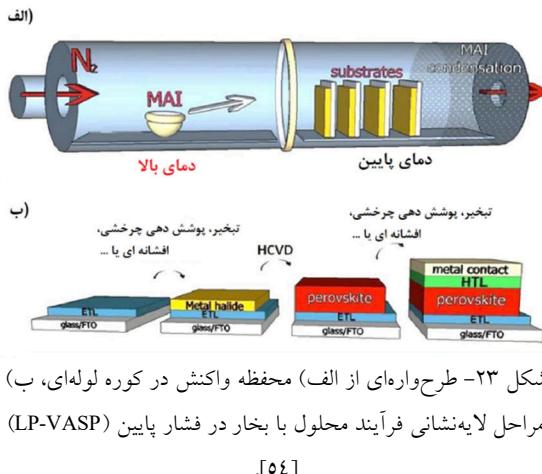
⁴ Chen

¹ Shiao

² Hybrid chemical vapor deposition

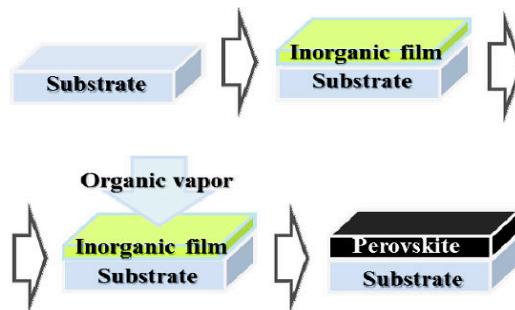
۲) روش فرآیند محلول همراه با بخار در فشار پایین (LP-VASP)

در میان روش‌های تهیه لایه‌های پروسکایت از فاز بخار، روش لایه‌نشانی فرآیند محلول همراه با بخار در فشار پایین (LP-VASP) در مقایسه با روش لایه‌نشانی فرآیند محلول همراه با بخار در فشار اتمسفر (AP-VASP)، مزیت‌های بیشتری از جمله نرخ انتشار بخار سریع‌تر، دمای تصعید کمتر و زمان واکنش کوتاه‌تر گزارش شده است. در اکثر تحقیقاتی که در آنها از روش LP-VASP برای ساخت سلول خورشیدی استفاده می‌شود، یک کوره لوله‌ای بکار برده می‌شود که در آن از یک یا دو منطقه گرمایی برای گرم کردن پودرهای پیش‌ماده آلوی و زیرلایه‌ها استفاده می‌شود. روش LP-VASP در یک سیستم با منطقه گرمایی دوگانه^۳ گزارش شد (شکل ۲۳). بخار $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{I}$ با تبخیر پیش‌ماده در منطقه اول گرمایی با دمای بالا (۱۸۵ درجه سانتی‌گراد) ایجاد و از طریق تخلیه با گاز بی‌اثر به منطقه دوم با دمای کم حمل می‌شود (بخش واکنش ۱۶۰-۱۷۰ درجه سانتی‌گراد). در این سیستم، بخار $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{I}$ به‌طور یکنواخت منتشر می‌شود و برای تشكیل پروسکایت ترکیبی از روی لایه PbI_2 عبور داده می‌شود. طبق این گزارش، در فشار پایین در حدود ۱ تور، تبدیل پروسکایت طی ۱ ساعت به‌طور کامل تکمیل و دستگاهی با بازده ۱۱/۸٪ ارائه شد.

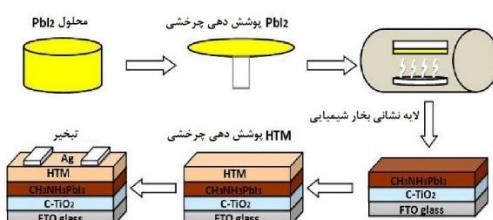
شکل ۲۳- طرح وارهای از (الف) محفوظه واکنش در کوره لوله‌ای، ب) مراحل لایه‌نشانی فرآیند محلول با بخار در فشار پایین (LP-VASP).

بخار برای سنتز لایه‌های نازک پروسکایت هالید مسطح را ارائه کردند که در آنها، بازده تبدیل توان به ۱۲/۱٪ می‌رسید.

شکل ۲۱- طرح واره از مراحل تهیه لایه پروسکایت به روش فرآیند محلول همراه با بخار (VASP) [۵۲].

این روش، سینتیک هسته‌زایی مطلوبی ایجاد می‌کند و از تبلور سریع مشاهده شده در رویکردهای مبتنی بر محلول جلوگیری می‌کند. ضمناً گزارش بازده بیش از ۱۰٪ سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید بدون لایه انتقال‌دهنده حفره، برتری لایه‌های پروسکایتی تهیه شده به روش VASP را تأیید می‌کند. به جز سلول‌های خورشیدی پروسکایت مبتنی بر یید، لایه‌های پروسکایتی مبتنی بر PbBr_2 و $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{Br}$ با موفقیت سنتز شدند. زیرلایه PbBr_2 از طریق پوشش‌دهی چرخشی لایه‌نشانی شد. سپس نمونه به انتهای یک محفظه بسته حامل گاز $\text{CH}_3\text{NH}_3\text{Br}$ منتقل شد. سلول‌های خورشیدی بر پایه‌ی برومید به علت گاف‌نواری زیاد، ولتاژ مدارباز ۱/۴۵ ولت داشتند [۵۳]. بعدها، در این روش، محیط فرآیند تبلور پروسکایت گاز- جامد از یک محفظه بسته به یک کوره لوله‌ای تغییر داده شد (شکل ۲۲).

شکل ۲۲- طرح وارهای از مراحل تهیه لایه پروسکایت به روش لایه‌نشانی فرآیند محلول با بخار (VASP) در یک کوره لوله‌ای [۵۳].

¹ Low pressure-vapor-assisted solution process

² Leyden

³ Dual heating zones system

۵- لایه‌نشانی به روش تبخیر آنی^۰

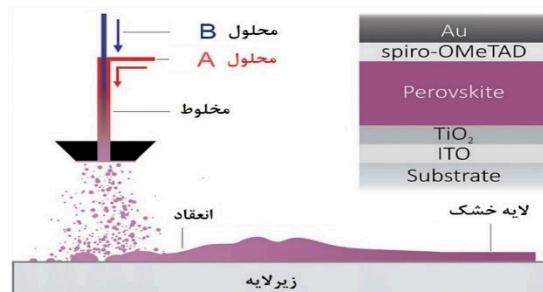
تبخیر آنی یک تکنیک دیگر برای تهیهٔ لایهٔ پروسکایتی مسطح و یکنواخت است. لونگو^۶ و همکاران [۵۸]، تبخیر آنی را با این فرایند لایه‌نشانی معروفی کردند: (الف) لایه‌نشانی پیش‌ماده پروسکایت، روی ورق تانتالیم^۷ از طریق پوشش دهی بالشتکی^۸، (ب) حرارت دهی زیرلایه‌ها در دمای ۸۰ درجه تا تشکیل بلورهای پروسکایت و (ج) سپس انتقال زیرلایه‌های تانتالیم پوشش داده شده با لایهٔ پروسکایت به درون محفظهٔ خلاً و عبور جریان بالا از ورق تانتالیم و درنتیجه تبخیر آنی پروسکایت (شکل ۲۵). این روش برای تولید ساختارهای چندلایه‌ای و کنترل دقیق ضخامت لایه‌ها مطلوب است. سلول‌های خورشیدی پروسکایتی مبتنی بر تبخیر آنی با $V_{OC} = ۱۰.۶۷$ V، $J_{SC} = ۱۸/۰$ mA/cm²، $FF = ۱۲/۲$ %، $PCE = ۱۲/۲$ % دست یافتند.

ج) سایر روش‌ها

به طورکلی، در سال‌های اخیر، لایه‌های مختلف سلول‌های خورشیدی پروسکایت در مقیاس آزمایشگاهی از طریق روش‌هایی نوآورانه‌ای همچون پوشش دهی چرخشی و غوطه‌ورسانی^۹، دکتر بلید^{۱۰} [۵۹]، رسوب دهی لایه‌ی اتمی^{۱۱} [۶۰]، سل-ژل [۶۱] و غیره ساخته می‌شوند. با این حال، برای تولید در مقیاس صنعتی و تجاری‌سازی سلول‌های خورشیدی پروسکایت، از روش‌هایی دیگری با توان مقیاس دهی بالا از قبیل پوشش دهی افشاره‌ای^{۱۲} [۶۲]، چاپ جوهرافشان^{۱۳}، چاپ ورقه‌ای^{۱۴}، پوشش دهی با سرپیچ شکافدار^{۱۵} [۶۳] و لرزش کنترل شده زیرلایه توأم با پوشش دهی قطره‌چکانی^{۱۶} استفاده می‌شود. به طور اجمالی، نمودار شکل ۲۶، نشان‌دهنده تأثیر روش‌های مختلف استفاده شده برای ساخت لایه انتقال‌دهنده الکترون، حفره و لایه‌ی فعال سلول‌های خورشیدی پروسکایت در یک دهه

۱- روش پوشش دهی افشاره‌ای فراصوتی (USC)^۱

فرآیند پوشش دهی فراصوتی (USC)، شامل انتقال محلول پیش‌ماده از طریق پمپ سرنگی و سپس به کارگیری یک افشارک فراصوت جهت اسپری کردن نمونه بر روی زیرلایه می‌باشد [۵۵] (شکل ۲۴). روشی USC، ساده، ارزان و قابل استفاده در فشار محیط برای لایه‌نشانی لایه‌نشانی بزرگ است. انتخاب پیش‌ماده، براساس ویژگی فراریت^۲ آن، قابل تغییر است. اولین تحقیق در خصوص لایه‌نشانی لایه پروسکایت با استفاده از روش پوشش دهی فراصوتی در فشار محیط، توسط گروه لوئیس^۳ و همکاران انجام شد که در آن $CH_3NH_3PbBr_3$ را روی زیرلایه‌ی شیشه‌ای لایه‌نشانی کردند [۵۶]. پیش‌ماده $CH_3NH_3PbBr_3$ از مخلوط $CH_3NH_3PbBr_3$ و $PbBr_2$ در حلal N-N-Dی‌متیل‌فرامید (DMF) در دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد، به مدت ۲ ساعت تهیه شد. پس از گردد سازی پیش‌ماده $CH_3NH_3PbBr_3$ به کمک پمپ سرنگی، گاز حاملی از آرگون، ذرات آئرولسل^۴ تولید شده را بر روی زیرلایه‌ی شیشه‌ای، که در کوره لوله‌ای داغ تا دمای ۲۵۰ درجه سانتی‌گراد گرم شده بودند، منتقل می‌کرد. در همان سال با چجو، لایه‌نشانی لایه‌ی $CH_3NH_3PbBr_3$ را در مقیاس بزرگ روی زیرلایه‌ی شیشه‌ای پوشیده از TiO_2 به مساحت 40 cm^2 گزارش کرد [۵۷].

شکل ۲۴- طرح‌واره‌ای از روش پوشش دهی افشاره‌ای فراصوتی (USC) [۵۵].

^۹ Dip coating

^{۱۰} Doctor blading

^{۱۱} Atomic layer deposition: ALD

^{۱۲} Spray coating

^{۱۳} Ink-jet printing

^{۱۴} Screen printing

^{۱۵} Slot-die coating

^{۱۶} Substrate vibration assisted drop casting: SVADC

^۱ Ultrasonic spraying coating

^۲ Volatility

^۳ Lewis

^۴ Aerosol

^۵ Flash evaporation

^۶ Longo

^۷ Tantalum foil

^۸ Meniscus coating

کرد که در آینده، برای تولید صنعتی در مقیاس بزرگ، دستیابی به فرآیندهای کنترل شده و تعریف استانداردهای جدید برای ایجاد یکنواختی در مساحت زیاد به همراه کنترل کیفیت بالا مهم‌ترین چالش موردنظر محققین این حوزه به شمار می‌آید. در سال‌های اخیر، در سلول‌های خورشیدی پیشرفتی از ترکیبات چندگانه از جمله پروسکایت‌های مبتنی بر کاتیون ترکیبی یا ترکیبات هالیدی برای تشکیل ماده پروسکایت استفاده می‌کنند که این انتظار می‌رود با تلاش‌های بیشتر، عملکرد فتوولتائیک سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید فلز-آلی بازهم بهبود پیدا کنند. اما همه این سیستم‌های پیچیده هنوز با روش‌های لایه‌نشانی بهینه‌شده به‌طور کامل بررسی نشده‌اند و برای درک کامل پدیده‌های فیزیکی و شیمیابی پیش روی این فناوری به کار بیشتری نیاز است.

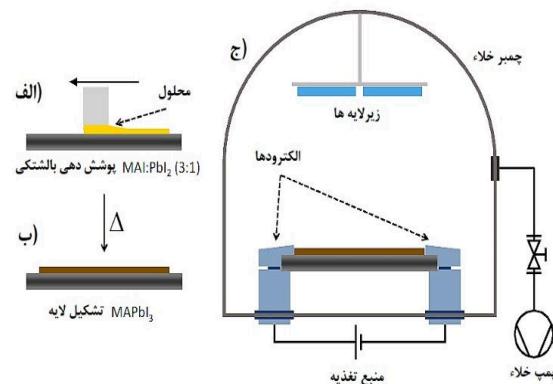
سپاسگزاری

نویسنده مراتب قدردانی و تشکر خود از دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول و حوزه معاونت علمی این واحد در پشتیبانی و حمایت از این تحقیق را اعلام می‌دارد.

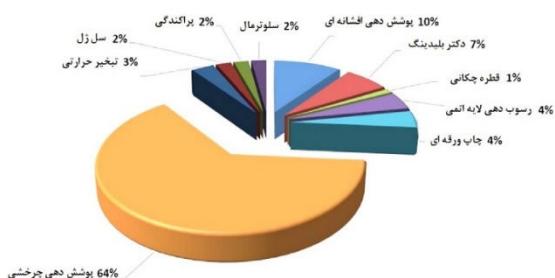
مرجع‌ها

- [1] A. Kojima, K. Teshima, Y. Shirai, T. Miyasaka, Organometal Halide Perovskites as Visible-Light Sensitizers for Photovoltaic Cells, *Journal of the American Chemical Society*, **131** (2009) 6050-6051.
- [2] National Renewable Energy Laboratory (NREL) Best Research-Cell Efficiency Chart. <https://www.nrel.gov/pv/cell-efficiency.html> (accessed on September 9, 2022).
- [3] H.-S. Kim, C.-R. Lee, J.-H. Im, K.-B. Lee, T. Moehl, A. Marchioro, S.-J. Moon, R. Humphry-Baker, J.-H. Yum, J.E. Moser, Lead iodide perovskite sensitized all-solid-state submicron thin film mesoscopic solar cell with efficiency exceeding 9%, *Scientific reports*, **2** (2012) 1-7.
- [4] D. Shi, V. Adinolfi, R. Comin, M. Yuan, E. Alarousu, A. Buin, Y. Chen, S. Hoogland, A. Rothenberger, K. Katsiev, Low trap-state density and long carrier diffusion in organolead trihalide perovskite single crystals, *Science*, **347** (2015) 519-522.
- [5] Y. Ogomi, A. Morita, S. Tsukamoto, T. Saitho, N. Fujikawa, Q. Shen, T. Toyoda, K. Yoshino, S.S. Pandey, T. Ma, S. Hayase, CH₃NH₃SnPb(1-x)I₃ Perovskite Solar Cells Covering up to 1060 nm, *The Journal of Physical Chemistry Letters*, **5** (2014) 1004-1011.
- [6] A.J. Neukirch, I.I. Abate, L. Zhou, W. Nie, H. Tsai, L. Pedesseau, J. Even, J.J. Crochet, A.D. Mohite, C. Katan, Geometry Distortion and Small Polaron Binding Energy Changes with Ionic Substitution in Halide Perovskites, *The journal of physical chemistry letters*, **9** (2018) 7130-7136.
- [7] C. Wehrenfennig, G.E. Eperon, M.B. Johnston, H.J. Snaith, L.M. Herz, High charge carrier mobilities and lifetimes in

گذشته است که آمار آن از مقالات مختلف استخراج شده است.

شکل ۲۵- طرح‌واره‌ای از روش لایه‌نشانی تبخیر آنی [۵۸].

شکل ۲۶- مقایسه درصد استفاده از روش‌های مختلف لایه‌نشانی در ساخت سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید در طول یک دهه گذشته [۶۴].

۱۰. نتیجه‌گیری

در این تحقیق، با هدف ایجاد درک بهتر و دستیابی به بینش جامع‌تر، مشخصه‌های ساختاری مواد پروسکایت هالید فلز-آلی مورد بررسی قرار گرفت. معماری‌های مختلف سلول‌های خورشیدی پروسکایت از نظر چیدمان و تنظیم هم ترازی نوارهای انرژی لایه جاذب و لایه‌های انتقال دهنده الکترون/حرفره، مورد مقایسه قرار گرفت. همچنین مرواری تفصیلی بر روش‌های معمول ساخت سلول‌های خورشیدی پروسکایت هالید مبتنی بر سرب صورت پذیرفت. بررسی‌ها نشان می‌دهد که پوشش دهنده چرخشی، رایج‌ترین روش استفاده شده در تحقیقات آزمایشگاهی است که این امر به دلیل قابلیت کنترل فرآیند و هزینه‌ی پایین این روش است و پوشش دهنده افسانه‌ای در رتبه دوم قرار دارد که بیشتر در ادوات مقیاس بزرگ و تجاری‌سازی فناوری مذکور مورد استفاده قرار می‌گیرد. در کل می‌توان این گونه جمع‌بندی

- [27] C. Li, X. Lu, W. Ding, L. Feng, Y. Gao, Z. Guo, Formability of ABX₃) X= F, Cl, Br, I) Halide Perovskites, *Acta Crystallographica Section B: Structural Science*, **64** (2008) 702-707.
- [28] M. Rini, N. Dean, J. Itatani, Y. Tomioka, Y. Tokura, R.W. Schoenlein, A. Cavalleri, Control of the electronic phase of a manganite by mode-selective vibrational excitation, *Nature*, **449** (2007) 72-74.
- [29] S. Zhaoning, C.W. Suneth, B.P. Adam, J.H. Michael, Pathways toward high-performance perovskite solar cells: review of recent advances in organo-metal halide perovskites for photovoltaic applications, *Journal of Photonics for Energy*, **6** (2016) 1-23.
- [30] J. Burschka, N. Pellet, S.-J. Moon, R. Humphry-Baker, P. Gao, M.K. Nazeeruddin, M. Grätzel, Sequential deposition as a route to high-performance perovskite-sensitized solar cells, *Nature*, **499** (2013) 316-319.
- [31] M.M. Lee, J. Teuscher, T. Miyasaka, T.N. Murakami, H.J. Snaith, Efficient hybrid solar cells based on meso-superstructured organometal halide perovskites, *Science*, **338** (2012) 643-647.
- [32] M. Samiee, S. Konduri, B. Ganapathy, R. Kottokkaran, H.A. Abbas, A. Kitahara, P. Joshi, L. Zhang, M. Noack, V. Dalal, Defect density and dielectric constant in perovskite solar cells, *Applied Physics Letters*, **105** (2014) 153502.
- [33] G.E. Eperon, V.M. Burlakov, P. Docampo, A. Goriely, H.J. Snaith, Morphological control for high performance, solution-processed planar heterojunction perovskite solar cells, *Advanced Functional Materials*, **24** (2014) 151-157.
- [34] Z. Yang, W.-H. Zhang, Organolead halide perovskite: A rising player in high-efficiency solar cells, *Chinese Journal of Catalysis*, **35** (2014) 983-988.
- [35] J. You, Z. Hong, Y. Yang, Q. Chen, M. Cai, T.-B. Song, C.-C. Chen, S. Lu, Y. Liu, H. Zhou, Low-temperature solution-processed perovskite solar cells with high efficiency and flexibility, *ACS nano*, **8** (2014) 1680-1674.
- [36] L. Etgar, P. Gao, Z. Xue, Q. Peng, A.K. Chandiran, B. Liu, M.K. Nazeeruddin, M. Grätzel, Mesoscopic CH₃NH₃PbI₃/TiO₂ Heterojunction Solar Cells, *Journal of the American Chemical Society*, **134** (2012) 17396-17399.
- [37] P. Nagarjuna ,K. Narayanaswamy, T. Swetha, G.H. Rao, S.P. Singh, G.D. Sharma, CH₃NH₃PbI₃ perovskite sensitized solar cells using a DA copolymer as hole transport material, *Electrochimica Acta*, **151** (2015) 21-26.
- [38] H. Choi, J. Jeong, H.-B. Kim, S. Kim, B. Walker, G.-H. Kim, J.Y. Kim, Cesium-doped methylammonium lead iodide perovskite light absorber for hybrid solar cells, *Nano Energy*, **7** (2014) 80-85.
- [39] K. Rakstys, C. Igci, M.K. Nazeeruddin, Efficiency vs. stability: dopant-free hole transporting materials towards stabilized perovskite solar cells, *Chemical Science*, **10** (2019) 6748-6769.
- [40] T. Minemoto, M. Murata, Theoretical analysis on effect of band offsets in perovskite solar cells, *Solar Energy Materials and Solar Cells*, **133** (2015) 8-14.
- [41] M.S.G. Hamed, G.T. Mola, Mixed Halide Perovskite Solar Cells: Progress and Challenges, *Critical Reviews in Solid State and Materials Sciences*, **45** (2020) 85-112.
- [42] J.-H. Im, H.-S. Kim, N.-G. Park, Morphology-photovoltaic property correlation in perovskite solar cells :One-step versus two-step deposition of CH₃NH₃PbI₃, *APL Materials*, **2** (2014) 081510.
- [43] S. Aharon, B.E. Cohen, L. Etgar, Hybrid Lead Halide Iodide and Lead Halide Bromide in Efficient Hole Conductor Free organolead trihalide perovskites, *Advanced materials*, **26** (2014) 1584-1589.
- [8] F. Cao, L. Meng, M. Wang, W. Tian, L. Li, Gradient Energy Band Driven High-Performance Self-Powered Perovskite/CdS Photodetector, *Advanced Materials*, **31** (2019).
- [9] N. Zhang, K. Wang, H. Wei, Z. Gu, W. Sun, J. Li, S. Xiao, Q. Song, Postsynthetic and selective control of lead halide perovskite microlasers, *The journal of physical chemistry letters*, **7** (2016) 3886-3891.
- [10] Z. Wei, J. Xing, The Rise of Perovskite Light-Emitting Diodes, *The journal of physical chemistry letters*, **10** (2019) 3035-3042.
- [11] P. Wu, Y. Xiong, L. Sun, G. Xie, L. Xu, Enhancing thermoelectric performance of the CH₃NH₃PbI₃ polycrystalline thin films by using the excited state on photoexcitation, *Organic Electronics*, **55** (2018) 90-96.
- [12] M. Grätzel, The light and shade of perovskite solar cells, *Nature Materials*, **13** (2014) 838-842.
- [13] L. Zhu, Accelerating Content-Based Image Retrieval via GPU-Adaptive Index Structure, *The Scientific World Journal*, **2014** (2014) 829059.
- [14] N.-G. Park, Perovskite solar cells: an emerging photovoltaic technology, *Materials today*, **18** (2015) 65-72.
- [15] T.C. Sum, N. Mathews, Advancements in perovskite solar cells: photophysics behind the photovoltaics, *Energy & Environmental Science*, **7** (2014) 2518-2534.
- [16] D. Weber, CH₃NH₃PbX₃, ein Pb(II)-System mit kubischer Perowskitstruktur / CH₃NH₃PbX₃, a Pb(II)-System with Cubic Perovskite Structure, **33** (1978) 1443-1445.
- [17] S. Guarnera, A. Abate, W. Zhang, J.M. Foster, G. Richardson, A. Petrozza, H.J. Snaith, Improving the long-term stability of perovskite solar cells with a porous Al₂O₃ buffer layer, *The journal of physical chemistry letters*, **6** (2015) 432-437.
- [18] M. Liu, M.B. Johnston, H.J. Snaith ,Efficient planar heterojunction perovskite solar cells by vapour deposition, *Nature*, **501** (2013) 395-398.
- [19] H.J. Snaith, Perovskites: The Emergence of a New Era for Low-Cost, High-Efficiency Solar Cells, *The Journal of Physical Chemistry Letters*, **4** (2013) 3630-3623.
- [20] A. Poglitsch, D. Weber, Dynamic disorder in methylammoniumtrihalogenoplumbates (II) observed by millimeter-wave spectroscopy, *The Journal of chemical physics*, **87** (1987) 6373-6378.
- [21] W. Liu, Y. Liu, J. Wang, C. Wu, C. Liu, L. Xiao, Z. Chen, S. Wang, Q. Gong, Twin Domains in Organometallic Halide Perovskite Thin-Films, *Crystals*, **8** (2018)
- [22] W. Geng, L. Zhang, Y.-N. Zhang, W.-M. Lau, L.-M. Liu, First-principles study of lead iodide perovskite tetragonal and orthorhombic phases for photovoltaics, *The Journal of Physical Chemistry C*, **118** (2014) 19565-19571.
- [23] P. Gao, M. Grätzel, M.K. Nazeeruddin, Organohalide lead perovskites for photovoltaic applications, *Energy & Environmental Science*, **7** (2014) 2448-2463.
- [24] P.P. Boix, S. Agarwala, T.M. Koh, N. Mathews, S.G. Mhaisalkar, Perovskite Solar Cells: Beyond Methylammonium Lead Iodide, *The Journal of Physical Chemistry Letters*, **6** (2015) 898-907.
- [25] L. Yang, A.T. Barrows, D.G. Lidzey, T. Wang, Recent progress and challenges of organometal halide perovskite solar cells, *Reports on Progress in Physics*, **79** (2016) 026501.
- [26] V.M. Goldschmidt, Die gesetze der krystallochemie, *Naturwissenschaften*, **14** (1926) 477-485.

- [59] Y. Deng, E. Peng, Y. Shao, Z. Xiao, Q. Dong, J. Huang, Scalable fabrication of efficient organolead trihalide perovskite solar cells with doctor-bladed active layers, *Energy & Environmental Science*, **8** (2015) 1550-1554.
- [60] M. Petrović, V. Chellappan, S. Ramakrishna, Perovskites: Solar cells & engineering applications – materials and device developments, *Solar Energy*, **122** (2015) 678-699.
- [61] A. Sarkar, N.J. Jeon, J.H. Noh, S.I. Seok, Well-Organized Mesoporous TiO₂ Photoelectrodes by Block Copolymer-Induced Sol-Gel Assembly for Inorganic–Organic Hybrid Perovskite Solar Cells, *The Journal of Physical Chemistry C*, **118** (2014) 16688-16693.
- [62] A.T. Barrows, A.J. Pearson, C.K. Kwak, A.D.F. Dunbar, A.R. Buckley, D.G. Lidzey, Efficient planar heterojunction mixed-halide perovskite solar cells deposited via spray-deposition, *Energy & Environmental Science*, **7** (2014) 2944-2950.
- [63] K. Hwang, Y.-S. Jung, Y.-J. Heo, F.H. Scholes, S.E. Watkins, J. Subbiah, D.J. Jones, D.-Y. Kim, D. Vak, Toward Large Scale Roll-to-Roll Production of Fully Printed Perovskite Solar Cells, *Advanced Materials*, **27** (2015) 1241-1247.
- [64] M. Habibi, F. Zabihi, M.R. Ahmadian-Yazdi, M. Eslamian, Progress in emerging solution-processed thin film solar cells – Part II: Perovskite solar cells, *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, **62** (2016) 1012-1031.
- [65] G. Li, K.L. Ching, J.Y.L. Ho, M. Wong, H.S. Kwok, Identifying the optimum morphology in high-performance perovskite solar cells, *Advanced Energy Materials*, **5** (2015) 1401775.
- [66] D.B. Mitzi, M.T. Prikas, K. Chondroudis, Thin Film Deposition of Organic–Inorganic Hybrid Materials Using a Single Source Thermal Ablation Technique, *Chemistry of Materials*, **11** (1999) 542-544.
- [67] P.-S. Shen, Y.-H. Chiang, M.-H. Li, T.-F. Guo, P. Chen, Research Update: Hybrid organic-inorganic perovskite (HOIP) thin films and solar cells by vapor phase reaction, *APL Materials*, **4** (2016) 091509.
- [68] O. Malinkiewicz, A. Yella, Y.H. Lee, G.M. Espallargas, M. Graetzel, M.K. Nazeeruddin, H.J. Bolink, Perovskite solar cells employing organic charge-transport layers, *Nature Photonics*, **8** (2014) 128-132.
- [69] C.-W. Chen, H.-W. Kang, S.-Y. Hsiao, P.-F. Yang, K.-M. Chiang, H.-W. Lin, Efficient and Uniform Planar-Type Perovskite Solar Cells by Simple Sequential Vacuum Deposition, *Advanced Materials*, **26** (2014) 6647-6652.
- [70] D. Yang, Z. Yang, W. Qin, Y. Zhang, S. Liu, C. Li, Alternating precursor layer deposition for highly stable perovskite films towards efficient solar cells using vacuum deposition, *Journal of Materials Chemistry A*, **3** (2015) 9401-9405.
- [71] S.-Y. Hsiao, H.-L. Lin, W.-H. Lee, W.-L. Tsai, K.-M. Chiang, W.-Y. Liao, C.-Z. Ren-Wu, C.-Y. Chen, H.-W. Lin, Efficient All-Vacuum Deposited Perovskite Solar Cells by Controlling Reagent Partial Pressure in High Vacuum, *Advanced Materials*, **28** (2016) 7013-7019.
- [72] Q. Chen, H. Zhou, Z. Hong, S. Luo, H.-S. Duan, H.-H. Wang, Y. Liu, G. Li, Y. Yang, Planar Heterojunction Perovskite Solar Cells via Vapor-Assisted Solution Process, *Journal of the American Chemical Society*, **136** (2014) 622-625.
- [73] R. Sheng, A. Ho-Baillie, S. Huang, S. Chen, X. Wen, X. Hao, M.A. Green, Methylammonium Lead Bromide Perovskite-Based Solar Cells by Vapor-Assisted Deposition, *The Journal of Physical Chemistry C*, **119** (2015) 3545-3549.
- [74] M.R. Leyden, L.K. Ono, S.R. Raga, Y. Kato, S. Wang, Y. Qi, High performance perovskite solar cells by hybrid chemical vapor deposition, *Journal of Materials Chemistry A*, **2** (2014) 18742-18745.
- [75] S. Das, B. Yang, G. Gu, P.C. Joshi, I.N. Ivanov, C.M. Rouleau, T. Aytug, D.B. Geohegan ,K. Xiao, High-Performance Flexible Perovskite Solar Cells by Using a Combination of Ultrasonic Spray-Coating and Low Thermal Budget Photonic Curing, *ACS Photonics*, **2** (2015) 680-686.
- [76] D.J. Lewis, P. O'Brien, Ambient pressure aerosol-assisted chemical vapour deposition of (CH₃NH₃)PbBr₃, an inorganic–organic perovskite important in photovoltaics, *Chemical Communications*, **50** (2014) 6319-6321.
- [77] D.S. Bhachu, D.O. Scanlon, E.J. Saban, H. Bronstein, I.P. Parkin, C.J. Carmalt, R.G. Palgrave, Scalable route to CH₃NH₃PbI₃ perovskite thin films by aerosol assisted chemical vapour deposition, *Journal of Materials Chemistry A*, **3** (2015) 9071-9073.
- [78] G. Longo, L. Gil-Escríg, M.J. Degen, M. Sessolo, H.J. Bolink, Perovskite solar cells prepared by flash evaporation, *Chemical Communications*, **51** (2015) 7376-7378.